

SILHUETTERA, siluättëra, v. a. 1. Aftaga i skuggporträtt.

SILIKAT, --ät, n. 3. (kem.) *S*-er kallas kiselstyrans eller kiseljordens kemiska föreningar med icke metalliska baser.

SILKE, n. sing. Den spunna tråden af silkesmaskens naturliga spånad, sedan denna blifvit afhasplad ifrån silkeshusen och degummerad. *Väfnad af s.* (Fig.) *Han har ej spunnit s. derpå*, har ej vunnit, snarare förlorat derpå. — *Ss. S-s band, -sberedning, -shandel, -shandlare, -skläder, -slik, -snystan, -snäsduk, -sspinnare, -sspinneri, -sstrumpa, -stofs, -stråd, -sända.*

SILKESAFVEL, m. sing. Uppfödande af silkesmaskar för silkesberedning.

SILKESAND, f. 3. pl. — *änder*. Simfågel af släktet Dopping. *Podiceps cristatus.*

SILKESDOCKA, f. 1. En viss längd af silke, hopknuten i en liten knippa.

SILKESFJÄRIL, m. 2. Se *Silkesfly*.

SILKESFLOR, n. 3. Flor, väfdt af silke.

SILKESFLY, n. 4. En nattfjäril, hvars larf kallas Silkesmask, ursprungligen ifrån Kina. *Phalæna Mori.*

SILKESFÄRGARE, m. 3. Färgare, som isynnerhet färgar silke.

SILKESFÄRGERI, n. 3. 1) Konsten att färga silke. — 2) Fabrik, inrättning, ställe, der silke färgas.

SILKESHARE, m. 2. pl. — *harar*. En art Kanin, med lång silkeslen hårbeklädnad, hvaraf hattar, tyger, vantar o. d. förfärdigas; från Mindre Asien. Angorisk Kanin.

SILKESHATT, m. 2. Hatt, förfärdigad af noppsilke, af sidenväfstolars silkesfällning, o. s. v. **SILKESHUS**, n. 3. ell. **SILKESHYLSA**, f. 1. Se *Kokong*.

SILKESHÅR, n. 3. 1) Silkeslent hår. — 2) Se *Silleshår*.

SILKESHÄRFVEL, m. 2. pl. — *härflar*. Härfvel, hvarmedelst silkestrådarna afhasplas ifrån silkeshusen.

SILKESKARDA, f. 1. Karda, hvarmed silke kardas.

SILKESLARF, m. 3. pl. — *larfver*. Se *Silkesmask*.

SILKESLEN, a. 2. Len som silke.

SILKESLIM, n. sing. Ett slags lim, som erhålles genom silkestrådarnes utkokning med ättiksyra eller vatten.

SILKESLOCK, m. 2. (fig.) Silkeslen lock.

SILKESMASK, m. 2. Larfven af Silkesflyet, af hvars spånad silke spinnes.

SILKESMULBÄRSTRÅD, n. 3. En art af Mulbärstrådet, hvars löf företrädesvis användas till föda åt silkesmaskar.

SILKESMUSSLA, f. 1. En mussla, en fot lång, solfjäderlik, ofvan halfrund, som fäster sig vid klippor med ett grönt, guldglänsande silke, hvilket fordom af Tyrierna bereddes, färgades och såldes till högt pris, samt ännu af kustboerna vid Medelhafvet användes till väfnad af smärre tyger och stickning. *Pinna nobilis.*

SILKESMÖL, m. 2. Maskin, hvarmed silke tvinnas.

SILKESODLING, f. 2. Silkesafvel och beredning af silke.

SILKESPLANTA, f. 1. Se *Silkesört*.

SILKESRIK, a. 2. Säges om tyger, som innehålla mycket silke.

SILKESSAMMET, n. sing. Äkta sammet, väfdt af silke.

SILKESSPETS, m. 2. Se *Blonder*.

SILKESSYRA, f. 1. (kem.) Ett slags syra, som finnes uti silkeslim.

SILKESVADD, m. sing. Vadd af silke. Se *Vadd*.

SILKESVANTE, m. 2. pl. — *vantar*. 1) Vante, stickad af silkesharens hår. — 2) Vante, stickad af silke.

SILKESÖRT, f. 3. En 4 till 5 fot hög planta, som ger ämne till en silkeslik spånad. *Asclepias syriaca.*

SILKÄRL, n. 3. Se *Glandel*.

SILL, f. 2. 1) Mjukfenig fisk, stundom en fot lång, ofvan svartaktig, eljest silfverglänsande, i norra delen af Atlantiska hafvet. *Clupea Harengus*. — 2) (kollektivt) Sådan slags fisk, insaltad eller till mat anrättad. *En tunna s. Köpa, äta s. S. och potates*. — *Ss. S-fiske, -fångst, -handel, -handlare, -hufvud, -marknad, -mjölke, -mångelska, -not, -packning, -pastej, -saltning.*

SILLAKE, m. sing. Lake af insaltad sill.

SILLBLICK ell. **SILLBLIXT**, m. 2. Luftmeteor, liknande blixten, och som påstås uppkomma af det starka skenet ifrån sillens hvita bukfjäll, då hon i stora stim simmar på ryggen.

SILLBOD, f. 2. Bod, der insaltad sill förvaras eller säljes.

SILLBÅT, m. 2. Båt, lastad med sill.

SILLEBAS, m. 2. Se *Hafssula*.

SILLERI, se *Selleri*.

SILLFÖSARE, m. 3. Benämning på de stora, glupska roffiskar, som jaga sillen.

SILLGRISLA, f. 1. En art simfågel af släktet *Uria*, i de nordliga hafven.

SILLGRUMS, n. sing. Grums, vid sillsalterier, af sillens innanmäten.

SILLHVAL, m. 2. Se *Nordkapare*.

SILLKNIPA, f. 1. En art simfågel af släktet *Alca*.

SILLKUNG, m. 2. En taggfenig benfisk, 3 till 6 fot lång, silfverglänsande med röda bröstfenor; i Medelhafvet. *Gymnætrus Tænia*.

SILLMÅSE, m. 2. pl. — *måsar*. Fågel af Måsesläktet, med skiffersvart mantel och gula ben.

SILLPACKARE, m. 3. I sjöstäder, edsvuren person, som besörjer sillens ompackning och sortering.

SILLRÅK, n. sing. Allt hvad som af sillen, vid dess saltning, bortkastas såsom onyttigt.

SILLSALAD, --låd ell. --låt, m. sing. Maträtt af sill, potates, lök m. m., allt fint hackadt eller sönderskuret, och som ätes med olja och ättika. — Skrifves äfv. *Sillsallat*.

SILLSALTARE, m. 3. En, som insaltar fångad sill.

SILLSALTERI, n. 3. Ställe med tillhörande inrättningar, der sill saltas.

SILLTRAN, m. sing. Tran af sill. *Jfr. Sill*. **SILLTUNNA**, f. 1. 1) Tunna, hvori sill är inpackad. — 2) Tom tunna, gjord att deri packa sill, eller som dertill blifvit begagnad.

SILLVAD, f. 3. Nät, som begagnas till sillfångst.

SILNING, f. 2. Den förrättning, då något silas.

SILRÖR, n. 3. Se *Glandel*.

SILSTEN, m. 2. Sten, som begagnas till vätskors genomsilning.

SIMBLÅSA, f. 1. En med luft fylld blåsa, som finnes hos de flesta fiskar nära ryggen och